

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Theologia Moralis

Antehac ex probatis Auctoribus breviter concinnata

Busenbaum, Hermann

Coloniae Agrippinae, 1707

Q. 32. An sit simonia dare pretium pro Sacramento, precibus, cantu spirituali: item pro obligatione faciendi, aliquid spirituale.

urn:nbn:de:hbz:466:1-42515

in aliis rebus, v.g. in calice effracto, cujus partes consecrationem nullam retinent, nec in se manent calix.

156 §. 4. Simonia est rem sacram v.g. calicem aut paramenta Misæ elocare pro pretio, nisi pretium petatur præcisè, quantum est damnum vel detrimentum, quod res pateretur, ita *Suar.* n. 25. Ratio est, quia res talis non elocatur nisi ratione usûs, ergo usûs venditur, atqui usus rei sacræ est sacer, non enim adhiberi debet ad usus profanos, ergo.

157 §. 5. Simonia est cariùs vendere rosaria, imagines, numismata, quia Reliquias attigerunt, aut Reliquiaria ipsa, quia Reliquias continent, ita *Suar.* n. 24. Reliquias autem ipsas vendere secundùm omnes est Simonia, uti rectè *Stoz L. 1. P. 3. n. 303.*, ubi tamen addit, si illæ ab infidelibus vel hæreticis detineantur, licitum esse eas sibi vindicare dato pretio pro redimenda vexa, indigna tractatione aut injusta earum possessione, & consentiunt *Laym. L. 4. T. 7. c. 5. n. 17.* cum *Sanch.* in *Dec. L. 2. c. 43. n. 22.*

De alienatione bonorum vel rerum Ecclesiæ plura addentur Lib. IV. à n. 1363.

158 Q. 32. *An sit Simonia dare pretium pro Sacramento, precibus, cantu spirituali: item pro obligatione faciendi aliquid spirituale.* R. §. 1. Pro Sacramento ipso dare pretium est Simonia, uti patet, & idem est, si detur pretium pro labore intrinseco, qui est in administratione, uti n. 153. dictum est; si tamen detur pretium pro habendo matrimonio in ratione contractûs civilis, v.g. per dotem vel aliter compensando inæqualitatem personarum contrahentium, quia una est nobilis, altera ignobilis, non est Simonia, ita *S. Thom. Suar. Laym. Pirh. L. 5. T. 3. n. 12. Illjung T. 5. n. 309.*

§. 2. In extrema vel etiam gravi necessitate 159
licitum est ad obtinendum Sacramentum dare
pretium illi, qui non vult administrare gratis,
non enim datur ut pretium Sacramenti, sed ut
medium ad removendam vexam vel ad tollendū
impedimentum pravæ voluntatis, & ad eam
permovendam, ut officio satisfaciatur, ita cum aliis
Leß. Pirh. n. 13. Burgh. Cent. 3. Cas. 73. Escob. in Th.
Mor. L. 8. à n. 326; quod Suar. & Fill. T. 45. c. 3. n. 17.
probabiliter extendunt ad necessitatem sumendi
Eucharistiam pro viatico. Quod si impius ille coge-
ret petentem ad jurandum, quod pecuniam illam
daret velut pretium Sacramenti, si non faciat
in injuriam Christianæ Religionis, sed ad hoc
cogat tantum ex malitia vel odio privato, putat
Fill. n. 14. & Taner. apud Dian. P. 11. T. 6. R. 32.
Suar. c. 12. n. 16. Escob. n. 330. posse jurare
sub aliqua æquivocatione.

§. 3. Non est Simonia aliquid exigere pro admi- 160
nistratione Sacramentorum, Officiis divinis, Lita-
niis, precibus &c. per modum stipendiū pro susten-
tatione, uti dicitur n. 165, vel etiam ratione consue-
tudinis, uti dicitur n. 192., vel per modum eleemo-
synæ, ita *Suar. Laym. Escob. n. 333. Pirh. n. 26.*
Engel L. 5. T. 3. n. 15., idebque etiam *Cap. Ad Aposto-*
licam, 42. de Simonia, ubi dicitur nihil accipiendū
pro ejusmodi ministeriis, additur, ut servetur
consuetudo ex devotione dandi aliquid: hinc
inter prop. *Vicleffi à Martino V.* damnatas etiam
est hæc: *Omnes sunt Simoniaci, qui se obligant*
orare pro aliis, eis in temporalibus subvenientibus,
id est, pro illis, qui ipsis dant temporalia.

§. 4. Non est Simonia, si Musicus vel cantor 161
paciscatur de pretio pro cantu non debito, sed
ad

ad populi devotionem excitandam exhibito, ita
Maldonat. aliique cum *Dian.* supra R. 36.

162 §. 5. Si pretium petatur tantum pro obligatione
 faciendi aliquid spirituale, v. g. non pro ipsa
 ministracione Sacramenti, sed pro obligatione
 ministrandi, *Cajet. Navar. Lesf. Laym. Bonac.*, quos
 citat *Escob. n. 334.*, & quos sequitur *Alloz. S. 1. n. 27.*
 putant non esse Simoniam, quia hæc obligatio
 distinguitur à functione sacra, & sicuti accipere
 possum pro obligatione mutuandi, quamvis
 non pro mutuo, ita pro obligatione ministrandi,
 quamvis non pro ministerio: consentit *Esc. n. 336.*
 si onera corporalia vel molestiæ sint illi obliga-
 tioni accidentaliter annexæ, sed *S. Th. Suar. c. 16. n. 20.*
 & c. 21. n. 16. & 17. *Castrop. T. 17. d. 3. P. 11. n. 3.* aliique
 merito dicunt esse Simoniam, quia talis obligatio
 connectitur cum spirituali tanquam cum fine,
 ordo autem ad spiritualia non cadit sub pretium,
 hinc *Bonac.* merito suadet, ut pretium accipiatur,
 non titulo emptionis vel alio simili, sed solius
 sustentationis, aut certè debet esse ratione laboris
 accidentalis & extrinseci.

163 Q. 33. *An sit simonia dare vel accipere pretium
 pro exercitio virtutis vel actu aliquo bono. R. §. 1.*
 Non est Simonia promittere vel donare tempo-
 rale, sub onere seu conditione operis spiritualis
 præstandi, modò non fiat per modum compensa-
 tionis, neque sub pacto absoluto, ut præstetur spiri-
 tuale, v. g. potest Christianus donare infideli pecu-
 niam, sub conditione, si baptismum suscipiat;
 potest Catholica hæretico promittere matrimo-
 nium, sub onere, ut se convertat; potest Dominus
 alere pauperem, sub onere, ut vel fiat Religiosus,
 vel ut refundat sumptus; item manumittere
 servum, sub conditione, ut fiat Monachus;
 potest